

9447a

ОКОЛО

ЖУРНАЛ ПЛАСТОВОГО КОША В КАРЛЬСФЕЛЬДІ

Ч. 1

Листопад 1945

Рік I

х х
х

Осінніх днів останні ідуть хвилини
в тих імлистих туманах загляд,
і зустрічати знов Перший Листопад
серед рівнин чужої нам країни.

Знов присниться казка промінета
про осінь золоту на межах рідних нив,
що віддих чорних піль після радужних жнив,
що віддісів у багряних намистах.

Три несуть сріблясте павутиння
і сонце силне лагідне проміння
понад узорчастим мереживом левад.

Візьмімо: минуться дні печалі
там, у безконечній синій далі
у ріднім краю стрінем Вільний Листопад!

П л а с т у н и !

Ні промовляти, ні писати не вмію. Ніколи й не доводилось — бо не треба було. До цього були "спеціалісти".

Сьогодні, однак, не можу змовчати. Переживаю велике свято, свято випуску пластової газетки після 15-ти літньої перерви. І хоч у міжчасі видавали різні журнали, яких ідеологія спиралась на пластовій ідеї, то все одно це не були пластові газети.

Тому то з появою сьогоднішнього першого числа пластової газетки вітаю сердечно цей гарний почин пластунів з Карлового поля й бажаю нашій Редакції якнайкращих успіхів.

Хай наше Пластове Слово несеся баварськими мряками далеко — далеко, і грімко як дзвін ! Хай почують його всі пластуни, де б вони не були, і хай згадають славне пластове минуле, і хай на давніх традиціях відбудують наше пластове життя у кожній закутині, де лиш бє кілька зердець, готових прийняти пластову ідею за свою. І сподіюся, що якраз для цього діла наша газетка віддасть великі услуги. Буде цим цілючим джерелом, звідкіль носії пластових ідей будуть черпати свіжих сил.

Знаємо і те, що одне буде в тій газетці краще, друге — менш удачне. Але не треба цим знеохочуватись, лиш змагати, щоб кожне наступне число було все краще і краще.

Тож — до діла Пластуни !

Не лиш читайте, але й пишiть. Наша газетка буде для Вас найкращою нагодою поспробувати і на цьому полі своїх молодих сил.

Ми не маємо претенсій, щоб наша газетка стала офіційним органом пластунів на еміграції, а тільки журналом, на якого сторінках зможуть пластуни поділитися своїми думками й досвідом з другими в формі писаного слова.

ЛЧ Кік Пяецький
/ кошовий /

перший ДЕНЬ

Спадали золотаві листки клену. Цих, що ще на деревах коливав ранішній холод, пролітаючи безжурним леготом по кам'яних вулицях. На блакитне небо ось – ось виплигне круглобоке сонце з-за верхів'я сіро-чорних смерек парку на Личаківській горі. Як тоді...

Спокій налягає недоглядним тягарем; пуеткою сіріє ранок. Ховаючись у вузьких перевулках, позачинованих брамах та тісних подвірях виповзує ніч. Всюди ще тихо, тільки кроки підкованих вояцьких черевиків святково зазначають, що хто силу має – має все.

В повітрі зависла велич.

І знов чути ступання – з'являються з-за скруту. Двох, з великим звитком білого паперу під пахвою й – крісами на плечах. Здисциплінований спокій заковує десь глибоко, на дні душі хвилювання; лентки аж надто нагадують листопадове чисте небо неозоре і сонце.

Чорними літерами говорять великі слова: – народ збудився й від сьогодні сам долатиме про себе!

Ідуть далі, віщують тим, що ще не знають.

Хвилювання. А захоплення поруч заскочення й досади,

– Чому не чути співів завзятих? Хиба нема молодих?

– Наказано спокій додержати, і – не діточа це забава!

Вузькими вуличками швидкою ходюю спішать на Рутівську гімназію: – в костелі Єлисавети сходиться багато молодих, – на Зеленій в одній кам'яниці збираються студенти, – тут... – там, – звітують хлопчачі ще серця.

Во сьомаки й восьмаки на це часу не мають. – Ось кількох старших колег Ірка на подвір'ї металеві частини чистить. Зараз відходять на місто...

Вперше, мабуть, знайомляться у практиці з цим, про що стільки говорилось у теорії. З напругою всіх нервів, немов з набожністю якоюсь.

Тільки старець на ратуші спокійно, начеб нічого не сталося вибиває час. Часом перешкодить йому якийсь самотній постріл.

Дедалі такі постріли стають частішими...

Сонце відходить у бреховицькі ліси. Захід немов криваве мариво закрило амарантом хмара.

Темніє селідинава синь, стає гранатом. Широю рукою розсипуються мерехтливі зорі.

На них замріяними зіницями глядять молоді очі, а в безлюдних вулицях ви – стукують твердо чіткі кроки стек.

Л и с т о п а д о в е

Гей !

Зірвалась хуртовина із вогнем,
 Закосичилось в калину сто знамен.
 Котить листом зжовклим буря... Листопад...
 Буревієм рине, рине сталі град...
 І пошарпались знамена, як той лист...
 Закосичує на сон зловіщий свист...
 Стелять хлопці постіль в полі, —
 Гей на сон !
 Колискової співає гайворон !

Щоб не пили круки очі молоді
 Посадять калину, явір в голові...

Гей !

Зірвалась хуртовина із вогнем.
 Гей !
 В крові сто пірваних знамен...
 Котить снігом сніговія по полях
 І присипує багрянний крові шлях!...

—X—

Ярослав Гриневич
 пластун-сеніор

ТРИ ЕТАПИ

Рік 1911. У львівській Академічній гімназії йде між молоддю по шкільних залах шепотом розмова. — Що? Пласт? Що це таке? Чи справді будуть англійські однострої?

Гурток молодих людей одягнених у короткі темнозелені штани, гранатові вовняні сорочки, на головах ширококрисі в бік відігнуті оливкової краски капелюхи, на ногах попеляті вовняні панчохи, туристичні черевики — викликав одного дня серед мешканців Львова неабияку сенсацію. Згодом львівські міщани привикли до цього, що українських пластунів зустрічалося і на Камзервальді, і на Сагарі, і на вулицях міста. Навіть ц.к. поліціант, що нарадував по місті в високому чакі на голові та півмісяці на грудях став поблажливіше цивитись як пластуни розкладають мапи, споглядають на компас, перемаршовують, чи пробігають містом.

Наш пластовий гурток в Академічній гімназії вів проф. др. Олександр Тисовський. Спочатку ми всі числом около 40 були пластунами — прихильниками. По першому пластовому іспиті, до якого потрібна була деяка скількість хрестиків за пластові діла, уміння вязати пластові вузли, читання мап і т.п. Частина нашого гуртка, в тім і я, одержали степень пластуна-учасника, Чи сходиши в домівці, чи прогульки за місто — все робилось старанно і серіозно, хоч у невимушенім, здоровим гумором націхованім настрою.

Що критикували організацію Пласт – мали нагоду вже за кілька літ переконатися про її справжню вартість. Пласт виховував людину, яка вміла організувати своє життя, людину з характером, влюблену в красу природи, сильну та проте обережну й бистру.

Рік 1914. 28 червня у Львові величавий здрив Соколів і Січей. Тисячі наших соколів веде сокіл-батько професор Іван Боберський, а кошовий наших січовиків др. Кирило Трильовський їде на білому коні, з булавою в руці, на голові козацька шапка, в шараварах, вишиваній сорочці і оксамітньому жупані. Оркестри грають! Місто Львів стало наче рідніше.

У поході маршують і дві чоти пластунів. Груді випрямлені вперед, ясні чела піднесені вгору, зір палкий, ноги вистукують під ритм музики.

Та на блакитний горизонт неба надтягнула з півдня чорна хмара. За кілька тижнів вибухла перша світова війна.

Цимало наших пластунів з першого гуртка нашлося тоді в рядах Українських Січових Стрільців, а згодом – в УГА, щоб боронити свою Батьківщину.

У війську пізнати було пластуна зразу. Пластуни знали найкраще впоряд, теренознавство, картографію, вміли жити гуртовим ладом, розпалити ватру, приготувати їду. Все охочі до товариської помочі, скромні, веселі, шляхетні – здивували собі скоро симпатію командантів чот, сотень, чи куреня. І не один з пластунів став скоро сам командантом чоти, чи сотні.

А скільки пластунів згинulo в Чотирокутнику Смерти, скільки тихих, майже невідомих жертв у роках останнього лихоліття!

Рік 1945. Сотні тисяч українців опинились сьогодні через воєнні події під чужим небом, по таборах на еміграції.

Перед українською молоддю велике завдання – гоїти рани, що їх зазнав наш народ. А це станеться тоді, коли пластова молодь буде виконувати як слід свої обов'язки в громаді, в школі і вдома. Завжди працьовита, ввічлива й охоча до помочі другим мешканцям табору, хто б він не був, якого стану, віку та з яких не був би сторін України.

Тоді вечірня пластова молитва буде завершенням не витраченого намарне дня.

МІЖНАРОДНЯ СКАВТОВА РАДА В МЮНХЕНІ

Дня 8. листопада ц.р. відбулась у Мюнхен, в домівці УНРФ/Дойчнес Музеум/ чергова конференція Міжнародної Скавтової Ради. В програмі конференції було між іншим: Вибір секретаря Ради та його заступника, встановлення порядку наступних регулярних сходів Ради та обговорення інших актуальних справ. На конференції відчитано писмо Інтернаціонального Скавтового Бюро в Лондоні, після чого приступлено до вибору. Першим секретарем вибрано п. Гамського /росіянин/ а заступником – п. Казімеру Троянек /полька/, та рішено, що сходивни Ради відбуватимуться в кожний другий четвер. На конференції були поруч українських представників – латвійці, литовці, естонці, росіяни і поляки. Крім цього – чотири представники УНРФ, між ними два – з карльсфельдського Табору.

При цій нагоді слід підкреслити, що організація скавтингів цих народів на чужині завдячує своє існування у першій черзі УНРФ, яка з правдивим розумінням, дійсно по батьківськи опікується та допомагає у всіх можливих формах пластунам у реалізуванні їхніх великих задумів серед важких обставин на чужині.

В АЛЬПАХ
Спомин з першої тріохденної прогульки
Карльсфельдського Коша.

Потап рушив в напрямі Мюнхену, віз в одному з вагонів пластунів нашого коша. Кожний старається робити веселу міну, але жаль, як жаль уже покидати країну білих гір.

Мені вдалося здобути місце коло вікна й любувався я чудовими краєвидами. З саяві вечірнього сонця вічні сніги й білі скали на найвищих шпильях гірських масивів мінилися мільонами найрізноманітніших кольорів. Узбіччя нижчих гір покриті, наче золотими килимами, зівялою травою і листям. У моїх очах щерез з'являлися образи з нашої прогульки, що нахаль вже добігала до кінця.

Ось ми спинаємось на шпиль Цугшпіц. На руках і ногах повземо по закутанім снігами хребті гори. Все сповите мрякою. Один невдалий крок, один неуважний рух і летим в бездонну білу пропасть. Вкінці здобули шпиль і на хресті, який стоїть там на знак перемоги людини над дикою природою, вирізьбили поруч цілої мозаїки різних написів: "Тут були Гірські Орли".

Опісля нічліг у колибі зі сіном. Чудова, місячна альпійська ніч, стійка при жевріючій ватрі, палаючі якоюсь дивною тугою очі стійкового. Неодин тоді в своїх молодечих мріях линув до далекого рідного краю...

На другий день — марш на леґетарський стадіон і де чудової розколинки між двома височеними стінами скал. В глибині шумить потік, до якого впадають спінені водонади.

Використовуючи до решти час, виїздимо ливзовою залізничкою на не дуже високу гору Ванк, звідкілья простягається чудовий краєвид на містечко Гармін і на дальші масиви Альп.

Прогулька кінчалася. Могутність дикої природи витиснула глибоке враження в молодих душах юнаків. Кожний був вдоволений. Але я певний, що всім нам дорочі, хоч, може, не так величчі Карпати. І кожний напевно повторить за мною:

"Чудові ви Альпи, а могутні як море,
В вас дика природа уся;
Однак я не дав би з пасма Черногори
За вас ні куска камінця".

Ярема Купчинський

ЯК САМОМУ ЗРОБИТИ КОМПАС

Візьміть голку й магнет. Одним кінцем магнета проведіть 10-20 разів від середини голки до її вістря, другим — стільки ж разів проведіть від середини голки до її вушка. Голка намагнетизувалась.

Проткніть цією голкою вузьку смужку паперу, зкладену у вигляді даху будинку. Підвісьте посередині хребта "дахка" зроблений вами прилад на несуканій нитці. Після кількох похитувань прилад заспокоїться і голка показуватиме одним кінцем на північ, другим — на південь. Перевірте ваш прилад за справжнім компасом і добре запам'ятайте, який кінець голки завжди звертається на північ. Ваш прилад готовий.

"БУЙНОГО ВІТРУ БРАТИ"

вибираються в дорогу

Гурток "Буйного вітру брати", якому гамір міста та мелодія трамваїв вже набридла рішив вибратися туди, де володіє ще свобідно дух природи.

Гуртковим "Задуманим Брат", що все міряє холодним осудом і цим разом примушує Братів тверезо обміркувати справи. "Добре, підемо, але щоб наші ноги не вибивали додаткових кілометрів мусимо докладно визначити наш маршрут".

"Бувалим Брат", що де лиш був і що бачив - у окремому записнику нотує, займає голос: "Підемо, але куди? Гір багато, а доріг ще більше. Нам треба вирішити ось-такі питання: з якою метою вирушаємо, на як довго, яка наша грошева спроможність, і який виряд треба взяти.

Хвилиною мовчанки, згодом вотає "Щирий Брат". Метою їхньої мандрівки є відпочати по цілорічній шкільній праці та навчитися лісової мудрости, про яку стільки говорилось теоритично на сходинах. Їхній плян - zorganizувати власними силами мандрівний табір для свого гуртка. З грошми - не є погано. Кожний навчився вже ощадности і тому їхня спільна каса, це гордість цілого куреня. І про виряд не треба журитися, бо і те вже в них є. Дещо гірше з туристичними мапами, але всі постановили розглянутися за цим. На другий день зішлись знов в бічній алеї парку, без спізень, майже всі разом і тихо наче дуки. А коли на вежі годинник вибивав третю, гуртковий відчинив сходини. "Тихий Брат" повідомляє, що має вже мапу. Всі скупчуються в момент біля нього. - Картою /мапою/ називаємо рисунок в поземім меті даної частини терену разом із предметами, що на ньому. Вона зображує терен у відповіднім зменшенні, про що говорить мірило /масштаб/. Числове мірило є подане в формі дробу, де чисельником є 1, а знаменник вказує, скільки разів віддалі між двома точками на карті зменшені порівняно з дійсністю. Крім числового мірила, в більшості карт застесоване лінійне. Це лінія поділена звичайно на см /на старих картах - на дюйми, 1 дюйм - 2,54 см/. Кожний см лінійного мірила відповідає якійсь віддалі в терені. Міру довжини /н.пр.см/ називаємо основою мірила. Чим менше мірило, тим докладніше зображення терену і так розрізняємо: плян - до 1:20000 /1 см - 0,2 км/, топографічні карти від 1:10000 до 1:100000. Крім цього часто доводиться користати з карти від 1:250000.

Але не досить знати про роди мап, продовжував "Тихий Брат", найважливіша річ - уміти їх читати. На карті крім написів є ще різні знаки, з допомогою яких позначаються різні предмети терену. Це т.зв. умовні знаки, а пояснення до них бувають подані на березі деяких карт, але не на всіх і тому треба їх добре знати напам'ять. Пояснення до карт називаємо легендою. Наука про карту називається картографією а знаки уживані на карті - картографічними.

Топографічні карти мають характер військових, або туристичних. Крім цього бувають різні інші, які мають своє призначення. Вам треба постарати туристичну карту та вивчити пояснення до неї і самому пробувати її читати, щоб зуміти на основі вирізка карти докладно уявити собі частину терену, яку цей вирізок зображує. На мандрівці часто треба визначити на основі карти і різьбу /рельєф/ даного терену та різниці в положенні точок понад поземом моря. Різьба є представлена за допомогою т.зв. верстових /кривих одної висоти/, або методом рисочок. Про висоту говорять цифри, які є подавані при даних місцевостях, при верстових, чи на верхів гір. Є це висота абсолютна /від позему моря/. Часом треба нам знати висоту даної гори від її підніжжя, тоді треба самому обчислити таким робом, що віднімаємо абсолютну висоту підніжжя від такої ж висоти гори.

"Товірливий Брат", що всім завжди цікавиться питає, як треба знайти якесь місце терену на карті та визначити дальшу дорогу в терені при її допомозі. "Тихий Брат" - першусього карту треба зорієнтувати, а робимо це за допомогою безарду або компаса за сторонами світу. Узгіднюємо напрям півночі на карті /установка її відповідно/ з тим же напрямом у дійсності. Тут треба пам'ятати про степеь деклінації, цебто відхилення магнетного бігуна від земного. На східній півкулі є відхилення - /мінус/, тому коли голка вказує північ властива північ буде пересунена від цього напрямку трохи на схід /1 - 2,5°/.

Можемо також визначити наше становище на карті при допомозі точок в терені, які вдасться нам відшукати на карті. Найкраще є визначувати своє становище при допомозі трикутника, то є знайдених трьох пунктів /три виразні предмети/, які стояли б до себе наприклад під прямим кутом.

Коли вже маємо визначене наше становище - підшукуємо на карті найбільш пригожу дорогу, розпізнаємо її в терені і ідемо далі. Однак часом доводиться просуватись у бездоріжжі, де до цього і обставини не дозволяють побачити якогось дальшого, важнішого предмету /н.пр.в лісі/, на якого можна б орієнтуватись. Тоді просовуємося за кутом напрямку. Визначаємо кут, який творить напрям до мети нашого маршу "насліпо" з напрямом півночі /на карті/, запам'ятуємо його і далі ідемо за безардом /як його не ма, му- симо послуговуватись компасом/ перевіряючи час від часу правильність нашого напрямку.

"Тихий Брат" закінчив, та роздав Братам виготовлені на картках паперу топографічні знаки, щоб кожен їх пригадав. Гуртковий, відповідаючи на поставлений запит, повідомив, що за два дні вирушає їхній гурток на мандрі. Збірка біля останньої трамвайної станції лінії 22 в год. 7. рано.

/Або/

З НАШОГО ЖИТТЯ

Дня 9.ІХ.1945 на нараді Ініціативного Гуртка вирішено зорганізувати в Карльсфельді Пластовий Кіш і вибрано Комову Команду.

11.ІХ.ц.р. відбулась перша Перша Пластова Молитва.

6. і 7.Х.1945 - конференція пластунів - сеніорів, на якій вибрано Команду СУНЕ. У другий день вечером відбулась Святочна Пластова Ватра.

12.Х.ц.р. вишло 50 пластунів нашого Коша на трьохденну прогульку в Альпи на Цугшпід.

26.Х.ц.р. відбулася друга така прогулька, в якій взяла участь друга частина пластунів /молодші/.

Дня 1. листопада ц.р. відбувся ранком Першелистопадний Пластовий Апел, а пополудні - листопадовий гуртковий марш, в якому взяло участь 22 пластових дружин з нашого Коша та дві інші. У цьому ж дні відбувся теж біг навпростець на 1,5км, в якому взяли участь 3 трійки пластунів і 3 інших.

Довкруги дерев'яного бурсацького стола засіли "веселі Відьми". Ще всіх немає... Та ось, двері рип — і на тлі темного коридору з'являється останній неприязний ще персонаж — наш "Смочок". — А, ааа, — на його привітання. "Смочок" засідає на довжезній лавці, не забуваючи ні на хвилинку про свій кусок хліба з пахким сиром. Весело розмовляємо про якільні справи. Слаба зарізка кидає жовтяче світло на наш невеличкий гурт, на поверхові ліжка і на височенні, в одному ряді, шафи. Одна з "Відьом" затягає пісеньку. Всі підхоплюємо її. Тихі, сумні звуки мелодії розлітаються геть, аж до темних закутків. На обличчях замість безжурного, веселого вигляду — вдумливо-мрійний. Це спомини недавно ще перешитих днів...

Сиділи під тихим зоряним небом, здивляючися широко розплющеними очима у ватру й співали цю саму пісню. В перервах чути сухий тріскіт хмизу й блудні іскри відлітали кудись у невідоме гранату. Серед вогню, що грав цілою гаммою кольорів блисків скелет золотої ялинки. Чудова картина! В душу вливається якесь лагідне тепло. Думки лінуть в країну фантазії: на освітлених золотавим відблиском нашої ватри скелях уявляються недоступні замки й в мідяній зброї лицарі на вороних конях. Грізно глядають на них пащі гарматних дул, готові в кожний мент сипнути червоним вогнем на непрошеного гостя. А лицарі вільно зносячись все вище і вище співають півголою тужливою піснею про стражну смерть, що прорідила їхні ряди, як стали за землю рідну...

Але буяння фантазії розпоршує радісна пісня. Це хлопці завели веселої. Підхоплюємо: "...в темних проваллях глибоких з шумом ялиця хиліє..." Та гори не розуміють нашої пісні, стоять чужі, далекі і недоступні. Це не рідні Карпати.

Пісня міняє пісню, весела — сумну. Доріжкою, що перебігве попри нашу поляну проїздить авто. Дивуються, напевно, побачивши серед групи чорних постатей вогнище. Хлопці, мов червоні примари перелітають понад вогнем і знов нічнуть у темряві ночі. З гір тягне свіжий холодний вітерець і ми щільніше затулюємось у чорні юци. Виглядаємо як справжні відьми. Ватра тріщить. Її маленьке світло замінене в долині гір, де всевладно царить вже ніч подібна до якоїсь чарівної червоної лампочки.

Лампочка погрохи пригадає. Звідкись береться думка — може б так піти спати? Мозолі нагадують про недавній марш по бездоріжжях. — Збірка! Стаємо в лази. Звіт, вечірня молитва, пластовий гімн... І стає чогось немов жаль. Ще тихі останні тони настроєвого "Ніч вже йде..."

"Струнко! — Розхід!"

Півголосом визначають нічні стійки. Влазимо в нашу повну запашний сина пону й востаннє обтужуємося невідступними коцями. Стає тепле. Ще хвилину верзеться в голові: Цугшпіц, озеро, ліси, скали, ватра... А потім все блідне і розпливається в твердому сні.

Все це було так гарно і так недавно. А тепер ми знову разом — "Веселі Відьми", та наш красвид — сірі бараки, замість гірського леготу — "дух" сушеної риби, а пошарпана багате ілюстрована латинська граматика, що лежить на краю стола, побіч величезної гранатової тафлі розіллятого чорнила — нагадує дим — сність. Ох, та граматика, мало їй ще наших мук! Та подожди, ще скинемо тебе у пропасть з Цугшпіцу, і не оглядаючись навіть, помчимо на лещетах у білий шил, в долину, де "Смочок" в таборі чекатиме на нас з запашним обідом.

Перемістопадовий біг навпростець і марш

Дня 1. листопада відбувся в Карльсфельді перемістопадовий біг навпро-
стець /1650 м/ та 6 км гуртковою марш - для юнаків від 15 -ти літ та 3-и
літосетровий - для юнаків до 15 літ і для юначок. В бігу перше місце здо-
був: ДНК /Карпатський Лещетарський Клуб, студенти/, з маршах : на 6 км С.Т.
"Лев", на 3 ри км-у юнаків гурток Тигр/Пласт/у юначок г-ок Зозуля/Пласт/.

Таблиця дослідів. Юнаки.

Біг на 1500 м	час	Марш на 6 км	час
1/ДНК-клуб	6- мін	1/"Лев"-клуб	39,5 мін
2/"Лис"-Пл.	6,5 "	2/"Яструб"-Пл.	42- "
3/"Лев"-клуб	6,7 "	3/Учит.семінар	42- "
4/"Орел"-Пл.	7- "	4/"Орел"-Пл.	43- "
5/"Яструб" і "Вовк"-Пл.	7,2 "	5/"Лис"-Пл.	44- "
6/Чайка-гімна.	8- "	6/"Вовк"-Пл.	44- "
7/Учит. Семінар	8,5 "	7/"Пугач"-Пл./мали йти 3 км/	46- "

два гуртки не добігли до мети

Марш на 3 км/до 15-ть літ/

1/"Тигр"-Пл.	26,5 мін
2/"Лев"-Пл.	27,3 "

Марш на 3 км/ до 12 літ/

1/"Сокіл"-Пл. нов.	24- мін
2/"Орел"-Пл. нов.	24,5 "
3/"Лис"-Пл. нов.	25,5 "

Юначки

Марш на 3 км /від 15-ть літ/

1/"Зозуля"-Пл.	27- мін
2/"Горлиця"-Пл.	27- "
3/"Чайка"-Пл.	28- "
4/"Маки"-Пл.	28- "
5/Вдвілка -Пл.	28- "
6/"Сонечка"-Пл.	30- "

Марш на 3 км/до 15-ть літ/

1/"Журавель"-Пл.	25- мін
2/"Чайка"-Пл.	26- "

Марш на 3 км/до 12-ть літ/

1/"Конвалія"-Пл.	28,3 мін
2/"Чайка"-Пл.	29- "

Два гуртки змішили трасу.

Нажурть, що :

- гуртковий ІІІ -ого юн.г-ка з таким зашлом біг в бігу навпростець, що товариші мусіли дермати його за руки.
- Ізаа недостачі місячного світла не відбувається вечірний звіт і молит - ва у Коші, бе писар не зміг би відчитати наказу.
- Кожовий бібліотекар не знає , як усистематизувати книжки ,щоб хоч одна полиця в шафі була повна.
- закупленням Кошем цикльостиль є дуже добрий до капітального ремонту.
- Зв'язкова новачок ,щоб мети в Коші більший голос, користується свистком.
- Зв'язкові новачків розночили пояснювання Пластового Закру від "Пласту є слава"

З останньої хвилини

В Меншен зорганізувався Ініціативний Гурток Старших Пластунок /студентки, щоб відновити діяльність куреня "Ті, що греблі рвуть".

"Маленькі наші ноги,
та знають свою путь..."

Їх бачили цього вечора, коли вперше пластуни станули до молитви, пластуни нашого Коша. Їх було шість, стояли гордо поруч своїх старших братів та сестер, а на самому кінці стояв малий Олесь. Їхні голосочки дзвінко співали слова гімну Закарпатських Пластунів:

"не зломимо своїх присяг..."

З часом повстали дальші гуртки та поруч них, поруч малих Левів, Яструбів, Орлів і Соколів стояли малі Лиси гордо так, як на першій молитві.

Перша пластова ватра, старші пластуни-кругом неї. Не в одного голови вже покрияся сивим волосом. Лісові Чорти, спомини з давніх часів, коли ще горіли ватри на Сагарі, на Маківці і на Соколі...

Малі Лиси сидять скупчившись і слухають. В їхній уяві проходять княжі дружинники, запорожці, Січові Стрільці.

Ватра горить, полум'я ба високо, як колись...

Далеко на чужині - Листопадовий марш. Лисинята стають поруч інших, вони наймолодші. Дружина ч. І. Маршують гострим, впертим кроком. Не випередять їх! Сонце супроводжає цих малих Лисів, золотить їх своїм промінням. Так, як колись княжих дружинників, запорожців, Січових Стрільців...

Так, як золотило прапор на львівській ратуші...

- / х / -

-горох-

Ідальня для птахів

Всі товариші Василька заздрили йому, ще б як не заздрити! Синичка, яку він вирубав із кіхтів шуліки, звикла до хати. Василько зробив їй з старої пачки гніздо, і там вона щебетала. Годував її, насипле насіння й синичка довбас. Літає, лазить вона всюди, в кожну щілину загляне. Всі комахи в хаті виловила. Їй тепло, а надворі - дощ, краплі бють об шишки і вітер осінній свище-свище. Пришов до Василя його товариш Миколка. Дивляться хлопці, а синичка стрибає. Миколка каже: "Добре ця птичка. Вона в теплій хаті. Скоро впаде сніг і тим, що в полі буде важче. Буряни снігом замете будуть, мабуть, голодувати."

Тоді Василь аж з місця схопився: "А що, коли для пташок ідальню зробимо?"

"Яку ідальню?" Нерозуміючи запитав Миколка.

"Підшукаємо таку дошку невеличку і повісимо знадверу при вікні. Щодня будемо насипати зерно, окрушок, чи листя з капусти. Нехай їдять собі."

Хлопці завзято взялися до діла. Знайшли дошку и прибили до берегів її низенькі борти, привязали в кутках чотири мотузки до забитих до цього цвяхків, на яких висітиме "ідальня пташки". От і все готове.

У нас буде найкраща ідальня. Пташки гуртом їстимуть дружно. Хлопці ще написали на бортах: Хижакам і шкідникам прилітати заборонено!

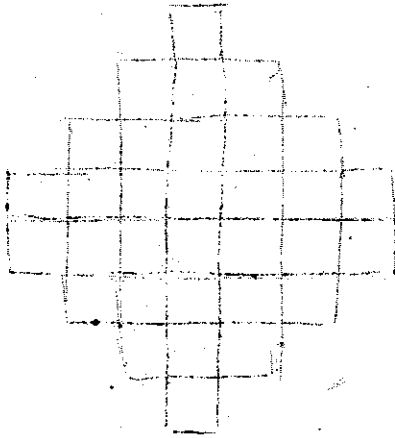
Г

Пенерпітеріам

Дивне це слово і ви напевно не чули ще його. Це назва забави, яка полягає в тому, щоб уловити рече ня зі слів, що починаються одною буквою. Наприклад: Дідусь Данило дає добрим дітям дарунки.

Три добрії хоті и терпеливості можна уложити в цей спосіб невеличке оповідання і з кількох речень. Спробуйте скласти бодам одне гарне і при нагоді

А І Н У, Ш О З П А Д

Хрестиківка

- 1- перша літера назви українського міста
- 2- витворюється, для захорони перед ворогом пересувань власних військ
- 3- ...виорюють на побовищі
- 4- спосіб, якого добирає собі командир, виконуючи боеве завдання
- 5- ...буває наказ, якого не вільно порушати
- 6- роблять швидкі частини/кіннота, танки, /щоб дізнатись, якими силами на данім відтинку розпоряджає ворог
- 7- відгомін самітнього пострілу у лісі
- 8- кінцева буква назви календарного місяця

Букви на місцях цифр дадуть назву періоду з Визвольних Змагань .

Складанки

Першим мін склад - половина скрині, з другого буває смачна каша. Ра - зом столиця держави.

Перших складів буває стільки, кільком злочинцям доказано провину, другий - назва італійської річки. Черним з другим - чоловіче ім'я.

Як першим повторити - буде стара жінка, а другий стає рибою, коли не має риби. Разом вілля в якій живу я,

уложила Марійка Касянчук-Ластівка

Мати доні молоді,

Огородчик наділила,

Розкошується доня мила,

Каже пеняці-тісно їй:

"В земляній сиджу коморі,

А коса моя на дворі,"

Хоч цей раз штуку втнуть,

Не скажу як доню звуть!

Ви ж до загадки верніться

з краю пильно придивіться.

Глібов

- x X x -

Пластуни!

Надсилайте дописи свої на руки пластуна проф.Бережницького, табор в Карльсфельді, 5 барак кмн.*24. Пишіть чітко і не стиснено, залишайте скраю сторінки вільним маргінес.

Видає Пластовий Кіш в Карльсфельді

Редагує Колегія

Журнал "С К О Б" появляється раз на місяць

М. И. С. М. И. К. И. И. М. И. А.
Может быть на каровитово

